

ע"פ 3373/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 3373/17

לפני:

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופט מ' מזוז

כבוד השופט ג' קרא

המערערת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו בתיק פ
045999-04-16 שניתן ביום 08.03.2017 על ידי כבוד השופטת ט' חיימוביץ

תאריך הישיבה:

כ"ז בכסלו התשע"ט (05.12.2018)

בשם המערערת:

עו"ד בתשבע אבגז

בשם המשיב:

עו"ד אסף צברי

בשם שרות מבחן למבוגרים:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

*

השופט י' עמית:

עמוד 1

1. על המשיב שלפנינו הושת עונש מאסר של 43 חודשים, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן חודשיים (סה"כ 45 חודשים), לאחר שהורשע בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה שלא בהסכמתה - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). כל זאת, תוך הפרת צו פיקוח על עברייני מין לפי סעיף 22 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק הפיקוח).

על קולת העונש נסב ערעור המדינה.

2. ייאמר מיד, כי ערעור המדינה הוא חריג במובן זה שאין חולק כי העונש שהושת על המשיב בגין העבירה אינו מן הקלים, ובמצב הדברים הרגיל לא היה מקום להגשת ערעור על קולת העונש. אלא שמלאכת הענישה היא שקלול של העושה והמעשה, והעושה שלפנינו, כפי שיפורט להלן, הוא חריג ביותר. מטעם זה, עתרה המדינה להחמיר בעונשו של המשיב ולחרוג ממתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא משיקולים של הגנה על שלום הציבור, כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין, הקובע כלהלן:

הגנה על שלום הציבור

קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם, ובלבד שלא יהיה בעונש שיקבע משום החמרה ניכרת מעבר למתחם העונש ההולם; בית המשפט לא יקבע כאמור אלא אם כן מצא שלנאשם עבר פלילי משמעותי או אם הוצגה לו חוות דעת מקצועית.

3. צר לנו לקבוע, כי יש ממש בערעור שלפנינו. המשיב שלפנינו חריג בכל קנה מידה, ועיון בהרשעותיו הקודמות מעלה כי לפנינו עברייני מין סדרתי, רצידיביסט אשר חוזר שוב ושוב על מעשיו, מי שריצה עונשי מאסר ממושכים המסתכמים בכ-20 שנות מאסר, תוך שהוא מבצע עבירות מין על אף מאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגדו. הערכת המסוכנות שנערכה בשעתו למשיב היא גבוהה מאוד, ואציין כי במאסריו הקודמים נהג באלימות ואף ביצע עבירות מין כלפי עובדות שב"ס. די לעיין בפסק דינו של השופט ב' שגיא בתיק קודם בו הורשע המשיב בביצוע עבירת מין בעוברת אורח, שם נכתב כי עיון בגליון הרשעותיו של המשיב "חושף תמונה קשה ומצמררת של עברייני מין אלים וסדרתי... ככל שהפכתי והפכתי בנתונים השונים, לא מצאתי ולו שיקול אחד שיכול להצדיק הקלה בעונש".

4. ואכן, באותו יום בו התקיים דיון בעניינו של המשיב במסגרת חוק הפיקוח, ולאחר שבמהלך הדיון האריך בית המשפט את צו הפיקוח האוסר על המשיב, בין היתר, התחברות עם קטינים, ביצע המשיב את העבירה מושא דיונו. באותו יום, בשעה 14:56 לערך, יצאה המתלוננת (קטינה, ילידת שנת 2005) מביתה בבני ברק כדי לשחק עם חברותיה. בשלב מסוים, נותרה הקטינה לבדה בכניסה לבניין ביתה. המשיב ניצל הזדמנות זו והתקרב אל הקטינה כאשר איבר מינו חשוף לעיניה. המשיב מישש ושפשף את איבר מינו החשוף לפני הקטינה וניסה לשכנעה לגעת בו, תוך שאמר לה: "תסתכלי איזה כיף זה, תסתכלי איזה נעים זה". בתגובה הקטינה החלה לבכות ולצעוק לעברו: "מה אתה רוצה ממני". המשיב התעלם מכך, המשיך במעשיו והתקרב אליה עוד, באומרו לה: "אל תפחדי, אני חבר שלך אני לא אעשה לך כלום". למרות המשך

צעקותיה ובכיה של הקטינה בשל מעשיו של המשיב שהתקרב ועמד סמוך אליה, לא שעה המשיב לבקשותיה שיניח לה והמשיך לשפשף את איבר מינו מולה, עד שהגיע לפורקן מיני ופלט את נוזל הזרע שלו על ידיה וחולצתה של הקטינה.

מתסקיר נפגע עבירה נמצאו למדים על הנזק שנגרם למתלוננת בעקבות המעשה, ולא נפרט.

5. קיימנו שני דיונים בעניינו של המשיב, ודחינו את הכרעתנו על מנת לבחון את הצהרתו של המשיב כי הוא נכון לשנות את דרכו, וכן לעבור טיפול משמעותי בין כתלי הכלא, לרבות קבלת זריקות דקפפטיל.

לקראת הדיון הוגש תסקיר עדכני של שירות המבחן. מהתסקיר נמצאו למדים כי המשיב אכן השתתף בקבוצה פסיכו-חינוכית לעברייני מין, התמיד במפגשים והביע מוטיבציה להמשך תהליך טיפולי ורצון להעמיק בו. המשיב אף קיבל מספר זריקות דקפפטיל. ברם, למרבה הצער, לאחר שהועבר לכלא מעשיו, שב המשיב להתנהג באופן אלים, גם כלפי גורמי הטיפול, ובמהלך מאסרו חשף את איבר מינו בפני סוהרת ושוטרת. התמונה המצטיירת היא קשה, ונראה כי המשיב מתקשה לשלוט בדחפיו התוקפניים והמיניים המוגברים, הוא מתנהג בתוקפנות ובאלימות, וצבר עבירות משמעת רבות בין כתלי הכלא.

6. לאור זאת, על רקע נסיבות העבירה בה הורשע המשיב, ולאור עברו הפלילי המכביד עד מאוד, וגם משיקולים של הגנה על הציבור, אנו סבורים כי יש מקום לקבל את הערעור ולהחמיר בעונשו של המשיב. זאת, אף ללא קשר למתחם הענישה שהוצב על ידי בית המשפט. בהקשר זה אציין כי בית המשפט קמא העמיד את מתחם הענישה על 12-43 חודשי מאסר בפועל, אף נמוך יותר מהצעתו של בא כוחו דאז של המשיב, שהציע מתחם של שנתיים עד חמש שנים.

אשר על כן, אנו מעמידים את עונשו של המשיב על 60 חודשי מאסר בפועל, בחופף לחודשיים מאסר על תנאי, כך שהמשיב ירצה מאסר בפועל של 60 חודשים חלף 45 חודשי מאסר בפועל שהושטו עליו על ידי בית המשפט קמא.

7. הערה לפני סיום.

המשיב הועבר לדבריו בין תשעה בתי כלא בתוך שנה וחצי, ועקב התנהגותו ועבירות המשמעת שלו, הוא נמצא בצינוק ובבידוד תקופות ממושכות. ברי כי התמודדות של שב"ס עם המשיב איננה פשוטה, בלשון המעטה. די אם אפנה לדברי המשיב עצמו, בדיון שנערך בבית המשפט במסגרת עתירת אסיר שהגיש: "אני מאבד את עצמי והולך לאיבוד, ואני אומר אתם תפגעו בי, אפגע בעו"ס" (עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 16.9.2018 בעת"א 60994-08-18). ואכן, וכפי שנזכר לעיל, המשיב חשף את איבר מינו בפני סוהרת ושוטרת במהלך תקופת מאסרו.

ואף על פי כן. מתסקיר שירות המבחן נמצאתי למד כי קשים ורעים ימי שני חייו של המשיב, כמי שעוד בילדותו סבל מבעיות התנהגות ועבר בין מסגרות שונות עד שנפלט לאחר 11 שנות לימוד ממערכת החינוך. זו הפעם הראשונה שהמשיב נטל חלק בטיפול המיועד לעברייני מין, ולראשונה בחייו הסכים לקבל זריקות להפחתת הדחף המיני. המשיב זעק בפנינו כי הוא מעוניין בטיפול ומבקש עזרה. ייתכן כי שוב מדובר בהתנהלות מניפולטיבית של המשיב, אך ייתכן כי לראשונה בחייו

המשיב הגיע לסוג של הכרה ובשלות. שמא נפתח זו הפעם צוהר לאפשרות טיפול במשיב, שהוא בבחינת sui generis גם בנוף עברייני המין. לתשומת לב הגורמים הרלוונטיים בשב"ס.

ניתן היום, כ"ז בכסלו התשע"ט (5.12.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט